

Stk. 2. Indenrigsministeren kan i forbindelse med beslutninger efter stk. 1 bestemme, at eventuelle region-, kommune- eller lokalplaner suspenderes helt eller delvis, for så vidt angår de i stk. 1 nævnte ejendomme.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan i forbindelse med beslutninger efter stk. 1 bestemme, at bygningsreglementet af 1995 ikke finder anvendelse ved genanvendelse af eksisterende bygninger til de i stk. 1 angivne formål.««

[Center Sandholm nævnes ikke i lovforslaget]

Til § 2

2) I *stk. 1* udgår »og § 3«.
[Konsekvensændring]

Til § 3

3) Paragraffen udgår.
[Konsekvensændring]

Til kortbilaget

4) Kortbilaget udgår.
[Konsekvensændring]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1-4

Der foreslås en ændret affattelse af den foreslåede bestemmelse i § 42 e, idet det er fundet bedst stemmende med hensynet til det kommunale selvstyre, at bestemmelsen affattes således, at det ikke fastlægges i udlændingeloven, at Center Sandholm kan anvendes til modtagecenter for nyankomne asylansøgere, indkvarteringssted for de i udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, nævnte udlændinge, faciliteter til brug for frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36 og administrationsformål, og at bestemmelserne i lov om planlægning om region-, kommune- og lokalplaner samt om tilladelse efter lovens § 35, stk. 1, ikke finder anvendelse på Center Sandholm.

Efter den nu foreslåede affattelse af § 42 e, stk. 1, foreslås det derfor, at indenrigsministeren efter forhandling med vedkommende kommune kan beslutte, at bestemmelserne i lov om planlægning (planloven) om region-, kommune- og lokalplaner samt om tilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, (landzonetilladelse) ikke finder anvendelse på ejendomme, som Udlændingestyrel-

sen råder over, og som anvendes til modtagecenter for nyankomne asylansøgere, indkvarteringssted for de i udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, nævnte udlændinge, faciliteter til brug for frihedsberøvelse i medfør af udlændingelovens § 36 og administrationsformål.

Suspensionen af planlovens bestemmelser om region-, kommune- og lokalplaner samt om landzonetilladelse vil kun skulle gælde, så længe en ejendom anvendes til de nævnte formål. Hvis ejendommen på et tidspunkt skal anvendes til andre formål, vil planlovens bestemmelser således finde anvendelse på ny.

Det forudsættes, at indenrigsministerens adgang til at træffe beslutning efter forslaget kun anvendes, hvor det ikke anses for muligt, at anvendelsen af ejendommen til de nævnte formål inden for rimelig tid kan ske inden for planlovens almindelige rammer.

I sådanne tilfælde skal indenrigsministeren forhandle med vedkommende kommune om den nærmere anvendelse af den pågældende ejendom til de nævnte formål.

Er det ikke muligt gennem forhandlingerne at opnå enighed med kommunen, vil indenrigsministeren herefter i helt særlige tilfælde kunne træffe beslutning om, at bestemmelserne i planloven om region-, kommune- og lokalplaner samt om tilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, ikke finder anvendelse på den pågældende ejendom. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis det viser sig nødvendigt meget hurtigt at tilvejebringe frihedsberøvelsespladser, jf. udlændingelovens § 36.

Det forudsættes endvidere, at indenrigsministerens adgang til at træffe beslutning efter forslaget kun anvendes i de – formentlig få – tilfælde, hvor formålet ikke kan nås ved hjælp af de generelle bestemmelser i planloven. Det forudsættes i den forbindelse, at indenrigsministerens beslutninger efter forslaget træffes efter forhandling med miljø- og energiministeren.

Den beskrevne procedure sikrer, at kommunen – og miljø- og energiministeren – medinddrages ved beslutninger om anvendelse af ejendomme til de nævnte formål.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 e, stk. 2, indebærer, at indenrigsministeren i forbindelse med beslutninger efter § 42 e, stk. 1, kan bestemme, at eventuelle region-, kommune- eller lokal-